

връме задружно, съ непокътнати още кавалерийски части, нови неприятелски табори захващатъ обходни движения къмъ дѣсното крило на нашето разположение и правофланговитѣ опълченски части, заплашвани отъ пѣтя на своето отстъпление, изнемощѣли отъ неравна 4 часова борба, задавени отъ страшното числено прѣвъзходство на неприятеля, почватъ да отстъпятъ назадъ. На лѣвото наше крило върви безспиренъ бой гърди съ гърди и юнашката опълченска кръвь тече като рѣка. На центра на позицията се съсрѣдоточва разрушителенъ турски огнь и ротитѣ на трета дружина — носителка на Самарското знаме — по справедливата забѣлѣжка на единъ участникъ въ тоя неравенъ бой, се топятъ като пролѣтенъ снѣгъ. Турцитѣ приближаватъ. Дружината, останала едвамъ въ половина съставъ, се рѣшава на още единъ отчаянъ подвигъ. Дружно и стремително съ знамето на чело, тя се впуска въ нова атака срѣщу врага и наново го принуждава да обърне на бѣгъ. Въ турскитѣ редове произхожда страшна паника, а учестенитѣ залпове на трета дружина втори пѣтъ покриватъ съ неприятелски трупове напоеното съ кръвь бойно поле. . .

Но въ тоя моментъ обходнитѣ неприятелски колони силно напрѣдватъ. Тѣхното енергично настѣпление бѣ своеврѣменно забѣлѣзано отъ дѣсното и лѣвото крило на опълченското разположение, които, за да спазятъ пѣтя на отстъплението, главно на злочестото население на Стара-Загора, почватъ сами да отстъпватъ — това се забѣлѣзва сега и отъ храбрата 3-та дружина. Става нужда да се отстъпва. Турцитѣ сочатъ да ѝ отрѣжатъ пѣтя и да взематъ въ плѣнъ неустрашимитѣ нейни храбри борци заедно съ Самарската светиня. Положението изглежда почти без-